

Důvody pro zachování současného charakteru území Ostrova od území „Za Placákem“ až po Počeplice:

pro území platí, že:

- je ze zákona součástí kostry ÚSES ^{1*)}
- jako biocentrum a navazující biokoridor je zakotveno v územním plánu
- dle územního plánu je za hranicí zastavitelného území tzn. extravilán
- současná údržba je hospodárná, na rozdíl od parkové zeleně, která vyžaduje soustavnou péči zaměstnanců ŠKS, která je nákladná
- vegetace působí jako větrolam
- je vhodnou plochou pro zachování přírodního charakteru území, protože blízkost řeky Labe zaručuje stálou hladinu podzemní vody, zeleň se nemusí zalévat, nehrozí zde úhyn stromů v důsledku sucha, které v posledním desetiletí oslabuje porosty na celém území ČR. Stromy se stálým přísunem vody lépe odolávají škůdcům a jiným škodlivým činitelům. Porosty vegetace jsou v této lokalitě odolnější vůči změnám klimatu, to platí především vůči suchu
- je vhodným objektem ke studiu pro studenty ČZU obor ekologie

dále:

- Od koželužny po „Veslák“ se nachází na ploše cca 2,7 ha parková zeleň, která odpovídá charakteru intravilánové zeleně, je vhodné ponechat navazující území „Za Placákem“ přírodě bližšímu charakteru, pravděpodobně je zde vyšší biodiverzita z hlediska ornitologického a entomologického.
- Argument, že historicky toto území vypadalo jinak, nelze popřít, na druhou stranu právě ve Štětí a okolí je velké množství průmyslových areálů, které tady dříve nebyly a pokud jsme v těchto lokalitách dali přednost průmyslu na úkor půdy nejvyšší bonity, pak musí vůči těmto průmyslovým plochám existovat přírodní alternativa. Také z těchto důvodů byly prvky ÚSES zakotveny v územním plánu ze zákona 114/1992 Sb. O ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.
- Dendrologický posudek je zhodnocením stavu stromů, chybí nám odborné zoologické posouzení a ekosystémové zhodnocení významu lokality a přírodních společenstev.
- Město Štětí produkuje velké množství bioodpadu (za rok 2020 1030t; zdroj ISPOP); zvětšováním plochy vynucující si každoroční údržbu znamená vyšší náklady pro rozpočet města.

^{1*)} ÚSES

Územní systém ekologické stability (dále ÚSES) je podle § 3 písmene a) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny vzájemně propojený soubor přirozených i pozměněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu.

Hlavním smyslem ÚSES je posílit ekologickou stabilitu krajiny zachováním nebo obnovením stabilních ekosystémů a jejich vzájemných vazeb. Cílem územních systémů ekologické stability je zejména:

- vytvoření sítě relativně ekologicky stabilních území ovlivňujících příznivě okolní, ekologicky méně stabilní, krajinu,
- zachování či znovuobnovení přirozeného genofondu krajiny,
- zachování či podpoření rozmanitosti původních biologických druhů a jejich společenstev (biodiverzity).

Vytváření územního systému ekologické stability je podle § 4 odst. (1) zákona č. 114/1992 Sb. **veřejným zájmem**, na kterém se podílejí vlastníci pozemků, obce i stát.

Skladebné části ÚSES

Biocentrum (BC)

Biotop, nebo centrum biotopů v krajině, který svým stavem a velikostí umožňuje trvalou existenci přirozeného či pozměněného, avšak přírodě blízkého ekosystému.

Biokoridor (BK)

Území, které neumožňuje rozhodující části organismů trvalou dlouhodobou existenci, avšak umožňuje jejich migraci mezi biocentry a tím vytváří z oddělených biocenter síť.

Interakční prvek (IP)

Interakční prvky jsou hierarchicky na nejnižší úrovni a nemusí být propojeny s ostatními skladebnými částmi ÚSES. Jedná se o krajinný segment, který na lokální úrovni zprostředkovává příznivé působení základních skladebných částí ÚSES (biocenter a biokoridorů) na okolní méně stabilní krajinu do větší vzdálenosti. Interakční prvky často umožňují trvalou existenci určitých druhů organismů, majících menší prostorové nároky (vedle řady druhů rostlin některé druhy hmyzu, drobných hlodavců, hmyzožravců, ptáků, obojživelníků atd.). Mohou to být plochy zeleně, jako jsou parky, izolovaná maloplošná chráněná území nebo třeba izolované remízy v polích.

Vyhláška č. 395/1992 Sb.

Od roku 2003 přešla pravomoc k registrování významných krajinných prvků na pověřené obecní úřady.